

عنوان مقاله:

چندمعنایی واژه «بیان» در قرآن کریم: نگرش چندمعنایی نظاممند

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و زبان شناسی، دوره 15، شماره 29 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سحر بهرامی خورشید - دانشگاه تربیت مدرس

ارسلان گلفام - دانشگاه تربیت مدرس

علی مال میر - دانشجوی دکتری زبان شناسی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

یکی از مناقشات اصلی در بحث های زبان گذر (cross-linguistic)، بحث قابلیت ترجمه از زبانی به زبان دیگر است. در این پژوهش به بررسی ترجمه های صورت گرفته از واژه «بیان» از سوی مترجمان و مفسران قرآن پرداخته شده است. نگاهی به این ترجمه ها و تفاسیر موید چندمعنایی واژه «بیان» نزد این افراد است. هدف از انجام این تحقیق، تعیین معنای مرکزی واژه «بیان» در قرآن کریم است؛ زیرا اعتقاد نگارندگان بر این است که دانستن معنای مرکزی این واژه ما را در تعیین ترجمه ای دقیق تر از این واژه یاری خواهد کرد. به منظور پاسخگویی به پرسش پژوهش در زمینه معنای مرکزی واژه «بیان»، تمامی موارد کاربرد واژه «بیان» در قرآن استخراج شد و سپس واژه مذکور به عنوان نمونه ای از واژه های چندمعنا، در چارچوب چندمعنایی نظام مند معرفی شده توسط تایلر و ایوانز در چارچوب معنی شناسی شناختی مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج حاصل از تحلیل داده ها موید این واقعیت است که واژه «بیان» در قرآن به عنوان اصطلاحی پوششی برای اشاره به هرگونه آشکار ساختن مافی الضمیر به کار رفته است. نگارندگان معتقدند اگرچه این آشکار ساختن می تواند از طریق زبان نیز صورت پذیرد، اما با توجه به این واقعیت که انسان از طرق دیگر نیز قادر به آشکار ساختن مافی الضمیر است، برابردانستن «بیان» با زبان در ترجمه این واژه (آن گونه که در برخی از ترجمه ها و تفاسیر شاهد هستیم) ترجمه دقیقی نیست و بهترین برابر نهاد برای این واژه همانا پرده برداری از مافی الضمیر است.

کلمات کلیدی:

بیان، معنی شناسی شناختی، شبکه معنایی، چندمعنایی نظام مند، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581206>

